

מיכתבים

פעתה של רקדנית-בטן (מהם אומרים, העולם הזה 18.3.87).
 הרשו לי להודיעכם כי גרעון רייכר מייצג רק את עצמו, כאשר הוא מודיע, בהקשר להופעתן המגרה של רקדניות-הבטן: בגיל 43 אין מה לדבר על גירויים!
 אני בן 63, והאמינו לי שעדיין יש עוד רחבה מה לדבר ולעשות (ואבקש להדגיש מילה זאת במיוחד) גם בגילי, בנושא הגירויים.
 יחזקאל שמשי, תל-אביב

פינת בוייהויה

על המילה השכיחה ביותר בלשון העברית (סוד הזנבות, העולם הזה 11.3.87).
 העליתם את דניאל פרסקי מקיבור וציניתם את מילחמתו בכך-גוריון על שהחרים את המילה את המילה השכיחה ביותר בלשון העברית.
 גם אני הקטן (157 סנטימטר) יצאתי חוצץ נגד כדגוריון, טענתי היתה שמילה זו היא המילה הראשונה שנכבדה בעולם, שהרי התורה פותחת כאומרה: בראשית ברא אלוהים את...
 ד"ר ראובן סיוון, ירושלים

דוקטור קונרד

על מקור המילה קונרדוס (לכל הגי' לים, העולם הזה 14.8.87).
 מצטער, אין כל קשר בין העיירה הצרפתית קונרדוס (מיספר תושביה, אגב, הוא 10 אלפים ולא ששת אלפים ומשהו) לאמצעי-המניעה המפורסם. חוץ מזה, הממצאי של המעטה ששב עתה לאופנה איננו רופא צרפתי, אלא רופא אנגלי דווקא, אחד דוקטור קונרדוס.
 חזי סרידמן, חיפה

קונטרה לציד-המכשפות

תגובה של מעשן לחרס רשתות-השיווק.
 בשנים האחרונות ערכתי את קניותי ברשת ההיפר-מל, בחנותה שבראשון-לציון. קניותי הסייגו, ככל פעם, כ-300 שקל בערך, כולל סייגרי יות.
 עכשיו קראתי בעיתונים כי רשתות השופרסל וההיפר-מל הכריזו על הפסקה של שנוע במכירת סייגריהן, החל באחד באפריל.
 התגובה שלי: החל מהקניות של פסח (שערכי תי באחד באפריל) עברתי לערוך את קניותי אצל המתחרה, רשת הקו-אופ (הריבוע הכחול), כבתיים, שם עדיין אין ציד-מכשפות נגד מעשי יומי שנון, בתיים.

השם המפורש

על הצלם שצילם את אלון-מישנה אביאם סלע (יומן אישי, העולם הזה 25.3.87).
 לאחרונה החל העולם הזה לצייץ את שמות הצלמים ליד התצלומים אותם הוא מפרסם. הנה, דווקא ליד תצלומי הנדיר של אביאם סלע, שהופיע כטיפור הזיכרון של אורי אבנרי (חילון בתל-ינף), לא צויין מי צילם אותו.
 שייקה גרי, גדרה

מיכתבים למערכת

העולם הזה שומר לעצמו את הזכות לערוך מיכתבי קוראים מסיבות לשוניות, מישפטייות או טכניות.

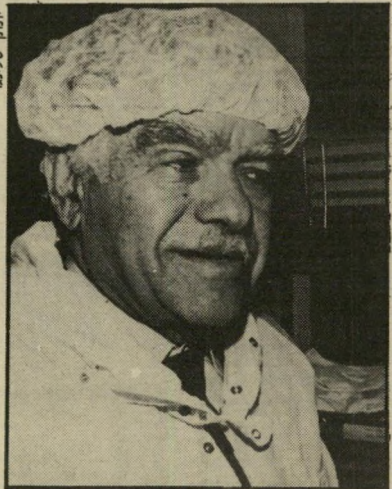
חברי המערכת והמינהלה של העולם הזה

משתתפים בצערה של חנה גבאי מזכירת המערכת, על מות אמה

(המשך מעמוד 3)
 בטי בלו (הסרט הצרפתי על האהבה המטרופת בין יפהייה בלתי-מאוזנת לכל-בויניק נע ונד) נתנה ציון חלש ולסרט האמריקאי ללא רחמים (על המירוף ששורד שוטר משיקאגו אחר רוצח חברו לצוות) היא נתנה ציון ככה.
 והבעיה היא: בעלי ואני ראינו את שני הסרטים ומסקנתנו, הפעם הזאת, שונה לחלוטין מקביעתה של ערנה פיינרו. הציון שלנו, לשני הסרטים, הוא מצויין.
 חווה סיון, תל-אביב

תגובה תימנית

על ראשי חרות בוועידתה (הנפילה של דויד לוי, העולם הזה 14.8.87).
 למראה, מישמע ומיקרא מה שהלך בוועידת חרות נזכרתי באימרת-כנף שסבי המנוח, פינחס בן חיים גארה, מיקרי עדתנו התימנית, היה חוזר עליה בכל הזדמנות מתבקשת:
 ● ביקשו קרניים, נטלו אונייטו והמבין, יבין.

שמיר
 כה אמר סבא

ואגב, עוד אימרה שהיתה שגורה בפיו של סבי הולמת להפליא אישיות בכירה מאוד בתנועת החרות:
 ● קצר קומה, מלא חימה, אברהם גארה, ראשון-לציון

על הברכה ועל הנימוס

על סעודה במיסעדה הודית כשרה (המהר"ה החרדי, העולם הזה 25.3.87).
 לתשומת ליבה של הגב' דניאלה שמי: את ברכת-המוזון אין יהודים חרדים מברכים לפני הסעודה, אלא לאחריה.
 וחוץ מזה, אם הגב' שמי כליכך מנומסת ומתורבתת עד שהיא, כדבריה, מנקה אחרי האוכל את הפה בעדינות עם מפתח, מן הראוי שתימנע מליקוק אצבעותיה, שהחזיקו חתיכות בשר.
 מעשה זה נוגד את כל כללי הליכות הנימוסים האלמנטאריים.
אילנה גוטמן, תל-אביב

הצעפים של החשפנית

עוד על דני קיי המנוח (תמרוזים, העולם הזה 11.3.87).
 מי שחושב שדני קיי המנוח התמקין רק בסרטים, איננו מכיר את הביוגרפיה שלו. בהיותו נער, כאשר באחד מעיסוקיו הטרנס-קולנועיים הרבים עבד כשליח במירפאה של רופאי-שיניים, הוא נטל את מקרחת-השיניים של הרופא וביקש לקדוח בעזרתה חורים בקרש. בג'וב אחר (בתיים, לא בקולנוע) כפקיד זוטר בתכרתי-ביטוח, הוא עשה טעויות-חשובות כחש בנות והתוצאה היתה כי מבוטח אחד קיבל 36 אלף דולר יותר ממה שהגיע לו.
 והשיא היה (וזה כבר קרה כאשר דני קיי החל מסתובב בעולם הבידור) כאשר שימש כעוזרה של חשפנית בתפקיד של חושף טפח ומכסה טפחים: הוא שטט את הצעפים שהיו בידיו למטרה זאת כרגע הלא נכון, וחשף את כל הטפחים של אותה חשפנית.

בני שפירא, רמת-השרון

63 .J 43

על התגובה הנכונה המתבקשת להו-

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאודור 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורכת-משנה: דוב איתן ♦ עורך תבנית: יוסי שנון ♦ רכזת מערכת: זנת סרגוסטי ♦ עורך כיתוב: גיורא נוימן ♦ מחלקת המודעות: כרמית טל ♦ עורך דפוס: יפתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ המודל: העולם הזה ♦ בע"מ ♦ הדפוס: הדפוס החדש בע"מ, תל-אביב ♦ הפצה: גב בע"מ, תל-אביב.

קיא יני,

הביתה. אחרים הציעו לי, בהלצה, להצטרף לחרות ולהקים שם מחנה משלי. אך המוטיב החוזר נגע, כמוכן, להעולם הזה. היה נדמה לי שאין שם איש שאינו קורא קבוע של השבועון. זה לא הפתיע אותי, מפני שאני מודע לעובדה שהעולם הזה אינו הביטאון של חוג או מחנה אחד במדינה, אלא נקרא על-ידי ציבור בעל

ביום ראשון בלילה כשבוע שעבר סיימתי את עבודתי כחצות. באותה שעה הודיעו ברדיו כי בוועידתה של תנועת-החרות ממשכים הצירים להמתין לתוצאות ההצבעה. עלה על דעתי שכראי לנסוע לשם כעצמי. כרי להתרשם מן האווירה.
 חששתי במיקצת מפני קבלת-הפנים האפשר-

התמונה שלא-תיאמן: אבנרי בוועידת-חרות וגם שועלי שימשון

מיוגון רחב מאוד של דיעות. שמחתי להיווכח בזה שוב כנסיכות מיוחדות כאלה. דיברו על השבועון בחיבה.
 לאחר-מכן הוזמנתי לשולחן שסביבו ישבו כמה מאנשי השורה הראשונה בתנועה, וביניהם ח"כ יורם ארידור, ניסו לנתח שם את התופעה המוזרה הזאת של קבלת-פניי הלכבית. מיששו גרם שהיא נובעת מן העובדה שהייתי בשעתו חבראצ"ל, אבל גירסה זו לא התקבלה. רוב האנשים כאן אינם זוכרים כלל את אצ"ל. אמר כתגובה אחד מוותיקי התנועה.

רית. אחרי הכל, חברי תנועת-החרות מוזהים עם הימין הקיצוני וארץ-ישראל השלמה, ואילו אני מוזהה אצל רבים מהם כאיש שנפגש עם ראשי המלסטינים. הופתעתי מקבלת-הפנים שנערכה לי, אך בצורה הפוכה.

מסתבר כי העולם הזה הוא פופולארי מאוד כקרב חברי הוועידה של חרות. כאשר עברתי על פני ח"כ מאיר שיטרית, שישב במעגל של כמה עשרות חברי-התנועה וניצח על שירה בציבור, קרא לי לשבת לידו. המסוכים קיבלו אותי בצי-לה, הרביקו למיקסורני סמלים שונים של התנועה ונבעו ממני לשיר איתם.
 גירסה אחרת היתה בפי ארידור. האנשים שלנו מעריכים אדם שיש לו אומץ-הלב להשמיע דיעה לא-פופולארית ולדבוק בה. אמר. הם מתנגדים לדיעות שאתה משימך בעיתונך. אבל הם מכבדים את נאמנותך לרעיונות שלך.
 אולי זוהי הסיבה, ואולי לא, אך לא יכול היה להיות ספק לגבי עצם העובדה: צוות העולם הזה ועורכו התקבלו בוועידת-חרות בלבביות בולטת. זו ביטאה, לפחות, את דעתם של הצירים ששבר עין זה הוא הוגן בדיוחו, וכי יש אמת בסיסמתנו "בלי מורא, בלי משוא-פנים".
 איני בטוח שקבלת-פנים כזאת היתה אפשרית בוועידת מיפלת-העבודה.

עשיתי זאת כנרצון, אף כי בכל תחרות של יזמרה אני מתחרה על המקום האחרון. בגבור השימחה שרו - בנייער ובני עיירות-פיתוח - את שועלי שמשון, שחיברתי לפני דור.

מדוע זה קרה?

שארתי שם כשעתיים, והיתה לי הרגשה טובה מאוד. עברתי מחדר לחדר, ממפקדת אריאל שרון (שם היו גם רפי איתן ויוסף גינור, גיבורי שתי פרשות שונות) ועד לחוגים של תומכי שמיר-ארנס. מבלי לדלג על אנשי דוד לוי, עשרות אנשים נזכרו שהייתי פעם חבר באצ"ל. לפני הרבה-הרבה שנים, וקראו לי, לחזור